

Ni Elder David A. Bednar
Sa Korum sa Napulog Duha ka mga Apostoles

Makadaug sa Ilang mga Alantuson uban sa Kasayon

Ang talagsaon nga mga alantuson sa matag usa nato nga kinabuhi nagtabang kanato sa pagsalig diha sa mga maayong buhat, kalooy, ug grasya sa Balaang Mesiyas.

May suod akong higala kinsa, sa sayong katuigan sa iyang kaminyoon, nakumbinsir nga siya ug ang iyang pamilya nagkinahanglan og usa ka four-wheel-drive nga pick up truck. Ang iyang asawa nakasiguro nga ang iyang bana wala magkinahanglan apan gusto lang og bag-ong sakyanan. Usa ka tiaw-tiaw nga panag-istorya tali niining bana ug asawa misugod sa ilang pagtimbang-timbang sa mga kapuslanan ug walay kapuslanan sa maong pagpalit.

“Mahal, nagkinahanglan kita og four-wheel-drive nga truck.”

Nangutana ang asawa, “Nganong naghunahuna ka nga nagkinahanglan ta og bag-ong truck?”

Gitubag niya ang pangutana sa asawa sa unsay iyang gituohan nga mao ang perpektong tubag: “Unya kon manginahanglan ta og gatas para sa atong mga anak sa panahon sa grabing bagyo, ug ang paagi lamang nga ako makaadto sa grocery mao ang pickup?”

Mitubag ang iyang asawa nga nagpahiyum, “Kon mopalit kita og bag-ong truck, wala na kitay kwarta nga ikapalit og gatas—busa nganong mabalaka man mahitungod sa pag-adto og tindahan panahon sa emerhensiya!”

Nagpadayon sila sa pagtinambagay ug sa katapusan nakahukom nga mopalit sa truck. Sa wala madugay human mapalit ang bag-ong sakyanan, ang akong higala gustong mopakita sa kapuslanan sa truck ug mamatud-an ang iyang mga rason sa pagpalit niini. Busa mihukom siya nga mamutol ug mangarga og igsusugnod nga kahoy alang sa ilang panimalay. Tinglarag kini niana nga tuig, ug nagsnow na sa kabukiran diin siya naghunahuna nga mangita og kahoy. Samtang siya nagmaneho pasaka sa kilid sa bukid, ang snow inanay gayud nga nagkalawom. Nakabantay ang akong higala nga ang dangog nga mga kondisyon sa dalan adunay risgo, apan uban sa dakong kompanyansa sa bag-ong truck, mipadayon siya.

Subo lang, ang akong higala miabut og layo kaayo subay sa dalan nga baga og snow. Sa iyang pagpadaplin sa truck diha sa dapit nga iyang gihukman nga mamutol og kahoy, nalubong ang truck. Ang tanang upat ka mga ligid sa bag-ong truck miungot diha sa snow. Siya dayon nakahibalo nga dili siya makamao unsay buhaton sa paglingkawas sa iyang kaugalingon gikan niining makuyaw nga sitwasyon. Naulaw siya ug nabalaka.

Mihukom ang akong higala, “Aw, dili mahimong wala koy buhaton.” Migawas siya sa sakyanan ug misugod sa pagpamutol og kahoy. Gipuno niya ang luyo sa truck sa bug-at nga luwan. Ug dayon ang akong higala mihukom nga sulayan og kausa pa ang pagmaneho nga makalingkawas sa snow. Sa gipaandar niya ang pickup ug gisugdan sa pagmaneho, miabante kini og hinay. Sa hinayhinay ang truck nakagawas sa snow ug nakabalik sa dalan. Sa katapusan libre na siya nga makauli, usa ka malipayon ug mapaubsanong tawo.

Ang Atong Indibidwal nga Luwan

Nag-ampo ako alang sa panabang sa Espiritu Santo samtang akong

hatagan og gibug-aton ang importanting mga leksyon nga makat-unan gikan niini nga istorya mahitungod sa akong higala, sa truck ug sa kahoy. Ang nakatabang mao ang luwan. Ang luwan nga kahoy mao ang nakapakupot sa ligid nga gikinahanglan aron siya makagawas sa snow, makabalik ngadto sa dalan, ug makaabante. Ang luwan mao ang naghimo kaniya nga makapauli ngadto sa iyang pamilya ug sa iyang panimalay.

Ang matag usa kanato nagdala usab og luwan. Ang atong indibidwal nga luwan naglangkob sa mga gikinahanglan ug sa mga oportunidad, mga obligasyon ug mga pribilehiyo, mga kasakit ug mga panalangin, mga kapilian ug mga limitasyon. Duha ka makagiya nga mga pangutana makatabang samtang sa matag karon ug unya kita mainampuong mobana-bana sa atong luwan. “Ang luwan nga akong gidala naghatag ba og espirital nga gahum nga makahimo kanako sa paglahutay nga may hugot nga pagtuo diha ni Kristo sa higpit ug pig-ot nga dalan ug malikayan ang pagkalubong? Ang luwan nga akong gidala naghimo ba og igong espirital nga gahum aron ako sa katapusan makauli ngadto sa Langitnong Amahan?”

Usahay kita sayop sa paghunahuna nga ang kalipay mao ang pagkawalay

luwan. Apan ang pagpas-an og luwan usa ka gikinahanglan ug importanting bahin sa plano sa kalipay. Tungod kay ang atong indibidwal nga luwan gikinahanglan nga makahimo og espirital nga gahum, kita kinahanglan nga magbantay nga dili nato kargahan ang atong mga kinabuhi og daghang nindot apan wala kinahanglana nga mga butang nga kita malinga ug matipas gikan sa mga butang nga labing mahinungdanon.

Ang Makalig-on nga Gahum sa Pag-ula

Ang Manluluwas miingon:

“Umari kamo kanako, kamong tanan nga nabudlay ug nabug-atan, ug papahulayon ko kamo.

“Isangon ninyo ang akong yugo diha kaninyo, ug pagtuon kamo gikan kanako, kay ako maaghop ug mapaubsanon sa kasingkasing; ug makakaplag kamog pahulay alang sa inyong mga kalag.

“Kay masayon ang akong yugo, ug magaan ang akong luwan.” (Mateo 11:28–30).

Ang yugo usa ka kahoy nga gibabag, kasagarang gigamit taliwala sa pares nga baka o lain nga mga hayop nga makahimo kanila sa pagbitad og dungan sa luwan. Ang yugo nagbutang sa mga hayop nga mag-abay

aron sila makalihok og dungan aron mahimo ang usa ka buhat.

Hunahunaa ang talagsaong indibidwal nga pagdapit sa Ginoo nga “isangon ninyo ang akong yugo diha kaninyo.” Ang paghimo ug paghupot og sagradong mga pakigsaad nagyugo kanato ngadto ug uban ni Ginoong Jesukristo. Sa tinuod nga kahulugan, ang Manluluwas nagtawag kanato sa pagsalig diha ug pagbitad og dungan uban Kaniya, bisan tuod ang atong labing maayo nga paningkamot dili makatumbas ug dili ikatandi sa Iya. Samtang kita nagsalig ug nagbitad sa atong luwan uban Kaniya panahon sa atong panaw sa mortalidad, sa tinuod masayon ang Iyang yugo ug magaan ang Iyang luwan.

Kita dili ug dili gayud kinahanglan nga mag-inusara. Makalahutay kita sa atong inadlaw nga mga kinabuhi uban sa langitnong panabang. Pinaagi sa Pag-ula sa Manluluwas makadawat kita og kapasidad ug “kalig-on lapas sa [atong] kaugalingon” (“Lord I Would Follow Thee,” *Hymns*, nu. 220). Sama sa gipahayag sa Ginoo, “Busa, padayon sa inyong panaw ug himoa ang inyong kasingkasing nga malipay, kay tan-awa ug sud-onga, Ako mouban kaninyo gani ngadto sa katapusan” (D&P 100:12).

Hunahunaa ang ehemplo diha sa Basahon ni Mormon samtang gilutos ni Amulon si Alma ug ang iyang mga katawhan. Ang tingog sa Ginoo miabut ngadto niini nga mga disipulo diha sa ilang mga kasakit: “Ihangad ang inyong mga ulo ug pagmadasingon, kay Ako nasayud sa pakigsaad diin kamo mihimo ngari kanako; ug Ako makigsaad uban sa akong mga katawhan ug moluwas kanila gikan sa pagkaulipon” (Mosiah 24:13).

Timan-i ang ka importante sa mga pakigsaad ngadto sa saad sa kaluwasan. Ang mga pakigsaad nga nadawat ug gitahud nga may integridad ug mga ordinansa nga gipahigayon pinaagi sa tukmang awtoridad sa priesthood gikinahanglan aron madawat ang tanang mga panalangin nga anaa pinaagi sa Pag-ula ni Jesukristo. Kay diha sa mga ordinansa sa priesthood, ang gahum sa pagkadiosnon gipakita ngadto sa

katawhan diha sa mortalidad, lakip ang mga panalangin sa Pag-ula (tan-awa sa D&P 84:20–21).

Hinumdumi ang pahayag sa Manluluwas “Kay masayon ang akong yugo, ug magaan ang akong luwan” (Mateo 11:30) samtang atong hunahunaon ang sunod nga bersikulo diha sa asoy ni Alma ug sa iyang mga katawhan.

“Ug Ako usab mopagaan sa mga alantuson diin anaa gitungtong diha sa inyong mga abaga, gani kamo dili makabati kanila diha sa inyong mga buko-buko” (Mosiah 24:14).

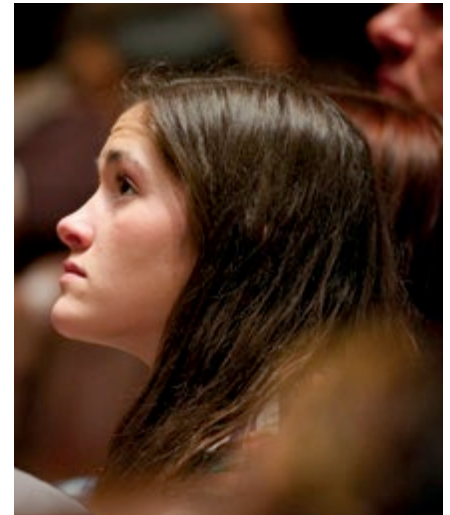
Daghan kanato nagtuo nga kini nga kasulatan nagsugyot nga ang usa ka alantuson kalit ug permanenting pagakuhaon. Ang sunod nga bersikulo, hinoon, naghulagway giunsa pagpagaan sa palas-anon.

“Ug karon nahinabo nga ang mga alantuson diin gibutang diha kang Alma ug sa iyang mga kaigsoonan gihimo nga magaan; oo, *ang Ginoo mipalig-on kanila* nga sila maka-daug sa ilang mga alantuson uban sa kasayon, ug sila mitugyan sa maayo nga buot ug uban sa pailub ngadto sa tanan nga kabubut-on sa Ginoo” (Mosiah 24:15; emphasis gidugang).

Ang mga hagit ug mga kalisud wala diha-diha dayon gikuha gikan sa mga katawhan. Apan si Alma ug ang iyang mga sumusunod nalig-on, ug ang ilang nadugangan nga kapasidad

mihimo sa mga alantuson nga mas magaan. Kining maayo nga mga katawhan gihatagan og gahum pinaagi sa Pag-ula sa *paglihok* isip mga tinugyanan (tan-awa sa D&P 58:26–29) ug *maapektuhan* ang ilang mga kahimtang. Ug “diha sa kusog sa Ginoo” (Mga Pulong ni Mormon 1:14; Mosiah 9:17; 10:10; Alma 20:4), si Alma ug ang iyang mga katawhan gitudloan ngadto sa luwas nga yuta sa Zarahemla.

Dili lamang nga ang Pag-ula ni Jesukristo nagbuntog sa mga epekto sa Pagkapukan ni Adan ug naghimo niini nga posible ang kapasayloan sa atong indibdwal nga mga sala ug mga kalapasan, apan ang Iyang Pag-ula naghimo usab kanato sa pagbuhat og maayo ug mahimong mas maayo sa mga paagi nga lapas pa sa atong mortal nga mga kapasidad. Kadaghanan kanato nasayud nga kon kita nagbuhat og sayop nga mga butang ug nagkinahanglan og tabang sa pagbuntog sa mga epekto sa sala diha sa atong mga kinabuhi, ang Manluluwas naghimo niini nga posible alang kanato nga mahimong limpyo pinaagi sa Iyang matubsanong gahum. Apan nakasabut ba usab kita nga ang Pag-ula alang sa matinud-anong kalalakinhan ug kababayen-an kinsa mga masulundon, takus, ug mainampingon ug kinsa naningkamot nga mahimong mas maayo ug magserbisyo nga mas

matinud-anon? Naghunahuna ako kon napakyas ba kita sa pag-ila sa hingpit niining makapalig-ong aspeto sa Pag-ula diha sa atong mga kinabuhi ug sa sayop nagtuo nga kita kinahanglan gayud nga modala sa atong palas-anon nga mag-inusara—pinaagi sa determinasyon, lig-on nga kabubut-on, ug disiplina ug uban sa atong limitado nga mga kapasidad.

Kinahanglang makaila kita nga si Jesukristo mianhi sa yuta aron *mamatay* alang kanato. Apan kita nagkinahanglan usab nga mopasalamat nga ang Ginoo nagtinguha, pinaagi sa Iyang Pag-ula ug pinaagi sa gahum sa Espiritu Santo sa *pagpabuhi* kanato—dili lamang sa paggiya apan sa paglig-on ug pag-ayo usab kanato.

Ang Manluluwas Nag-abag sa Iyang mga Katawhan

Nagpasabut si Alma ngano ug giunsa sa Manluluwas nga makaabag kanato:

“Ug siya magpadayon, mag-antus sa mga sakit ug mga kasakit ug mga pagtintal sa matag matang; ug kini aron ang pulong matuman nga nag-ingon nga siya modala diha kaniya sa mga sakit ug mga balatian sa iyang mga katawhan.

“Ug siya modala diha kaniya sa kamatayon, nga siya mahimo nga mobadbad sa mga higot sa kamatayon diin naghigot sa iyang mga katawhan; ug siya modala diha kaniya sa ilang mga kahuyang, nga ang iyang kasingkasing mahimo nga mapuno

uban sa kalooy, sumala sa unod, nga siya mahimo nga masayud sumala sa unod unsaon pagtabang ang iyang mga katawhan sumala sa ilang mga kahuyang” (Alma 7:11–12).

Busa, giantus sa Manluluwas dili lamang ang alang sa atong mga sala ug mga kadautan—apan ang alang usab sa atong pisikal nga mga sakit ug pag-antos, atong mga kahuyang ug kasaypanan, atong mga kahadlok ug mga kapakyasan, atong mga kahigawad, ug kawalay kadasig, atong mga pagmahay ug pagbasol, atong pagkawalay paglaum, ang kawalay hustisya ug mga kadautan nga atong nasinati, ug ang mga sakit sa balatian nga naghasol kanato.

Walay pisikal nga sakit, walay espirital nga samad, walay kasakit sa kalag o kaguol, walay balatian o kaluya nga kamo o ako sukad nakahimamat niini nga mortalidad nga wala masinati og una sa Manluluwas. Diha sa higayon sa kahuyang mahimong mosinggit kita, “Walay nahibalo sama sa unsa kini. Walay makasabut.” Apan ang Anak sa Dios hingpit nga nakahibalo ug nakasabut, kay Iyang nabati ug napas-an ang atong indibidwal nga mga alantuson. Ug tungod sa Iyang walay katapusan ug mahangturong sakripisyo (tan-awa sa Alma 34:14), Siya adunay hingpit nga pagsabut ug makalugway ngari kanato sa Iyang bukton sa kalooy. Siya makakab-ot, makahikap, makaabag, makaayo, ug makalig-on kanato nga mahimong mas labaw kay sa ato mismong mahimo ug makatabang kanato sa pagbuhat niana nga kita dili gayud makahimo nga nagsalig lamang diha sa atong kaugalingong gahum. Sa tinuod, masayon ang Iyang yugo ug magaan ang Iyang luwan.

Usa ka Pagdapit, Saad, ug Paggpamatuod

Dapiton ko kamo sa pagtuon, pag-ampo, pagpamalandong, ug pagpaningkamot sa pagkat-on pa mahitungod sa Pag-ula sa Manluluwas samtang kamo nagbana-bana sa inyong indibidwal nga luwan. Daghang mga butang mahitungod sa Pag-ula nga kita dili gayud makatugkad

pinaagi sa atong mortal nga mga salabutan. Apan daghang mga aspeto sa Pag-ula kita makahimo ug kinahanglan nga makasabut.

Alang sa akong higala, ang luwan nga kahoy mihatag og makaluwas sa kinabuhi nga pagkupot sa ligid. Ang walay karga nga truck dili makaaginod diha sa snow, bisan pag four-wheel drive. Ang bug-at nga luwan gikinahanglan aron makakupot ang ligid sa yuta.

Ang nakatabang mao ang luwan. Ang luwan mao ang nakakupot sa ligid nga nakahimo sa akong higala sa paghaw-as, sa pagbalik diha sa dalan, sa pagpadayon, ug sa pagpauli ngadto sa iyang pamilya.

Ang talagsaon nga mga luwan sa atong matag kinabuhi nagtabang kanato sa pagsalig diha sa mga maayong buhat, kalooy, ug grasya sa Balaang Mesiyas (tan-awa sa 2 Nephi 2:8). Ako nagpamatuod ug nagsaad nga ang Manluluwas motabang kanato sa pagpas-an sa atong mga luwan uban sa kasayon (tan-awa sa Mosiah 24:15). Ingon nga kita giyugo ngadto Kaniya pinaagi sa sagrado nga mga pakig-saad ug nagdawat sa makaabag nga gahum sa Iyang Pag-ula diha sa atong nga mga kinabuhi, kita kanunay nga maningkamot sa pagsabut ug magpuyo sumala sa Iyang kabubut-on. Kita usab mag-ampo alang sa kalig-on nga makakat-on gikan sa, maka-usab, o modawat sa atong mga kahimtang

kay sa mag-ampo sa walay puas nga usbon sa Dios ang atong mga kahimtang sumala sa atong kabubut-on. Kita mahimo nga mga tinugyanan kinsa naglihok kay sa mga butang nga aghaton sa paglihok (tan-awa sa 2 Nephi 2:14). Kita mapanalanginan og espirital nga gahum.

Hinaut nga matag usa kanato mobuhat ug mahimong mas maayo pinaagi sa Pag-ula sa Manluluwas. Karon Abril 6. Nasayud kita pinaagi sa pinadayag nga karon mao ang tinuod ug eksaktong petsa sa pagkatawo sa Manluluwas. Ang Abril 6 usab mao ang adlaw sa pag-organisar sa Ang Simbahan ni Jesukristo sa mga Santos sa Ulahing mga Adlaw. (Tan-awa sa D&P 20:1; Harold B. Lee, “Strengthen the Stakes of Zion,” *Ensign*, Hulyo 1973, 2; Spencer W. Kimball, “Why call Me Lord, Lord, and Do Not the Things Which I Say” *Liahona*, Mayo 1975, 4; Spencer W. Kimball, “Remarks and Dedication of the Fayette, New York, Buildings,” *Ensign*, Mayo 1980, 54; *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 1: 1995–1999* [2005], 409.) Niining espesyal ug sagradong Igpapahulay nga adlaw, ako mopahayag sa akong pagsaksi nga si Jesukristo mao ang atong Manunubos. Siya buhi ug molimpyo, moayo, mogiya, mopanalipod, ug molig-on kanato. Niini nga mga butang ako malipayong mopamatuod diha sa sagradong pangalan ni Jesukristo, amen. ■